

11 JUNI 2013

P.12.1249.N/1

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.12.1249.N

233

met zetel te

eiseres op derdenverzet,

eiseres,

met als raadsman mr. Christiaan Goris, advocaat bij de balie te Leuven,

tegen

1. **GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR** bevoegd voor het grondgebied van de provincie Vlaams Brabant, met kantoor te 3000 Leuven, Blijde Inkomststraat 103-105,

eiser tot herstel,

vertegenwoordigd door mr. Huguette Geinger, advocaat bij het Hof van Cassatie,

2.

wonende te

burgerlijke partij,

11 JUNI 2013

P.12.1249.N/2

3. _____, wonende te

burgerlijke partij,

4. _____, wonende te

burgerlijke partij,

5. _____, wonende te

burgerlijke partij,

6. _____, wonende te

burgerlijke partij,

---

verweerders,

mede inzake

7. _____, geboren te

_____, wonende te

beklaagde,

8. _____ geboren te

wonende te

beklaagde.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Brussel, correctionele kamer, van 4 juni 2012.

De eiseres voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

Op de openbare rechtszitting van 21 mei 2013 heeft raadsheer Filip Van Volsem verslag uitgebracht en heeft advocaat-generaal Marc Timperman geconcludeerd.

De eiseres heeft op 7 juni 2013 ter griffie een door artikel 1107 Gerechtelijk Wetboek bedoelde noot neergelegd.

11 JUNI 2013

P.12.1249.N/3

II. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Beoordeling

Ontvankelijkheid van het cassatieberoep

1. De verweerder I werpt in de memorie van antwoord op dat het cassatieberoep van de eiseres tegen het arrest waarbij haar derdenverzet ongegrond werd verklaard, niet ontvankelijk is omdat het niet zoals nochtans vereist overeenkomstig de artikelen 417 en 418 Wetboek van Strafvordering werd betekend aan het openbaar ministerie en alle partijen waartegen het is gericht, waaronder de verweerder I.

De advocaat-generaal concludeerde op de rechtszitting van 21 mei 2013 eveneens tot de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep van de eiseres bij gebrek aan de betekening ervan aan de partijen tegen wie het is gericht.

2. In haar door artikel 1107 Gerechtelijk Wetboek bedoelde noot voert de eiseres aan dat:

- zij op grond van artikel 418 Wetboek van Strafvordering niet verplicht is haar cassatieberoep te betekenen aan de verweerders en het openbaar ministerie, doch hoogstens aan de beklaagden;

- het verzuim het cassatieberoep te betekenen op grond van artikel 867 Gerechtelijk Wetboek niet tot de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep kan leiden, indien blijkt dat het doel ervan is bereikt, wat te dezen het geval is.

Indien het Hof op grond van artikel 418 Wetboek van Strafvordering tot de niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep zou besluiten, vraagt de eiseres dat aan het Grondwettelijk Hof de volgende prejudiciële vraag zou worden gesteld: "Schendt artikel 418, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, in samenhang gelezen met artikel 420bis Wetboek van Strafvordering, de artikelen 10 en 11 Grondwet, in de interpretatie dat het aan de derdenverzetdoende partij de verplichting oplegt, binnen de termijn bedoeld in artikel 420bis, over te gaan tot de betekening van het cassatieberoep aan de partij tegen wie het gericht is en tot neerlegging van de stukken waaruit deze betekening blijkt, en dit op straffe van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep, terwijl geen gelijkaardige verplichting bestaat

voor de inverdenkinggestelde noch voor de burgerlijke partij die een cassatieberoep instelt?"

3. Artikel 417 Wetboek van Strafvordering bepaalt:

"De verklaring van beroep in cassatie wordt door de veroordeelde partij gedaan op de griffie en door haar en door de griffier getekend; indien hij die de verklaring doet niet kan of wil tekenen, maakt de griffier daarvan melding.

Deze verklaring kan in dezelfde vorm gedaan worden door een advocaat.

Deze verklaring wordt in een daartoe bestemd register ingeschreven; dat register is openbaar en een ieder heeft het recht zich uittreksels daaruit te doen afgeven."

Artikel 418, eerste lid, Wetboek van Strafvordering bepaalt: *"Wanneer het beroep in cassatie tegen een arrest of een vonnis in laatste aanleg gewezen in criminele, correctionele of politiezaken, ingesteld wordt, hetzij door de burgerlijke partij, indien er een is, hetzij door het openbaar ministerie, wordt dit beroep niet alleen ingeschreven zoals bepaald in het vorige artikel, maar tevens binnen een termijn van drie dagen betekend aan de partij tegen wie het gericht is."*

Artikel 420bis, eerste en tweede lid, Wetboek van Strafvordering bepaalt:

"De eiser in cassatie die de zaak wenst te bepleiten, geeft zijn middelen aan in een memorie, welke ten minste acht dagen voor de terechtzitting aan het openbaar ministerie wordt meegedeeld.

Na verloop van twee maanden sedert de dag waarop de zaak op de algemene rol is ingeschreven, mag hij echter geen memories of stukken meer indienen, behalve akten van afstand of hervatting van het geding of akten waaruit blijkt dat de voorziening doelloos is geworden of de noten bedoeld in artikel 1107 van het Gerechtelijk Wetboek."

4. Uit artikel 418 Wetboek van Strafvordering volgt dat met uitzondering van de inverdenkinggestelde en de beklagde, alle partijen hun cassatieberoep moeten laten betekenen aan de partijen tegen wie het gericht is.

De verplichting te betekenen strekt ertoe het cassatieberoep ter kennis te brengen van de partij tegen wie het gericht is teneinde die partij de gelegenheid te geven haar verdediging voor te bereiden en draagt aldus bij tot het recht van verdediging van die partij.

5. Het Grondwettelijk Hof oordeelde met het arrest nr. 120/2004 van 30 juni 2004 dat artikel 418, eerste lid, Wetboek van Strafvordering de artikelen 10 en 11 Grondwet schendt, in zoverre het aan de burgerlijke partij de verplichting oplegt om op straffe van niet-ontvankelijkheid over te gaan tot de betekening van de voorziening in cassatie aan de partij tegen wie ze is gericht, terwijl voor de inverdenkinggestelde of de beklaagde die een voorziening tegen de burgerlijke partij instelt geen gelijkaardige verplichting bestaat.

Met het arrest nr. 139/2005 van 13 september 2005 oordeelde het Grondwettelijk Hof dat artikel 418, eerste lid, Wetboek van Strafvordering de artikelen 10 en 11 Grondwet niet schendt in zoverre het openbaar ministerie verplicht is zijn cassatieberoep te betekenen aan de partijen tegen wie het gericht is, terwijl die verplichting niet geldt voor die partijen, gelet op de wezenlijk verschillende situatie waarin het openbaar ministerie zich bevindt.

6. Er is grond om overeenkomstig artikel 26, § 1, 3°, en § 2, Bijzondere Wet Grondwettelijk Hof het Grondwettelijk Hof te bevragen over de door de eiseres voorgehouden discriminatie tussen enerzijds de eiseres als eiseres op derdenverzet en anderzijds de burgerlijke partij, de inverdenkinggestelde of de beklaagde en de daaruit afgeleide schending door artikel 418, eerste lid, Wetboek van Strafvordering van de artikelen 10 en 11 Grondwet.

Dictum

Het Hof,

Schort elke verdere beslissing op tot het Grondwettelijk Hof bij wijze van prejudiciële vraag uitspraak zal hebben gedaan over de volgende vraag: "*Schendt artikel 418, eerste lid, Wetboek van Strafvordering, in samenhang gelezen met artikel 420bis Wetboek van Strafvordering, de artikelen 10 en 11 Grondwet, in de interpretatie dat het aan de derdenverzetdoende partij de verplichting oplegt, binnen de termijn bedoeld in artikel 420bis, over te gaan tot de betekening van het cassatieberoep aan de partij tegen wie het gericht is en tot neerlegging van de stukken waaruit deze betekening blijkt, en dit op straffe van niet-ontvankelijkheid van het cassatieberoep, terwijl geen gelijkaardige verplichting bestaat voor de inverdenkinggestelde noch voor de burgerlijke partij die een cassatieberoep instelt?*"

11 JUNI 2013

P.12.1249.N/6

Gelast de overzending aan het Grondwettelijk Hof van een door de voorzitter en de griffier van het Hof ondertekende expeditie van deze beslissing tot verwijzing.

Houdt de beslissing over de kosten aan.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit afdelingsvoorzitter Paul Maffei, als voorzitter, en de raadsheren Luc Van hoogenbernt, Filip Van Volsem, Alain Bloch en Erwin Francis, en op de openbare rechtszitting van 11 juni 2013 uitgesproken door afdelingsvoorzitter Paul Maffei, in aanwezigheid van plaatsvervangend advocaat-generaal Marc De Swaef, met bijstand van afgevaardigd griffier Véronique Kosynsky.

V. Kosynsky

E. Francis

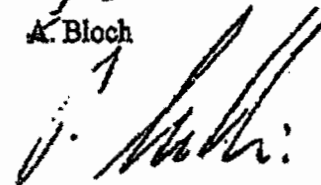

A. Bloch

F. Van Volsem

L. Van hoogenbernt

P. Maffei

3

Referte : 1009 / 1609
Rolnummer : P.12 1249.N
Inschrijving op rol : 12 juli 2012

12 september 2012

MEMORIE MET CASSATIEMIDDELEN

Van het cassatieberoep ingesteld door :

VOOR : de
met-zetel te

- EISERES TOT CASSATIE - OORSPRONKELIJKE
DERDENVERZETDOENDE PARTIJ -

Hebbende als raadsman:
Mr. Christiaan GORIS, met kantoor te 3128 Tremelo, Baalsebaan 183

TEGEN : het arrest van de 15de kamer van het Hof van Beroep te Brussel van 4 juni 2012
(rep.nr. 2011/V/60 - 2008 V 97 - nr. 209V/03 van het parket-generaal - nr.
711/12 van het arrest)

EN WAARBIJ EVENEENS PARTIJ WAREN :

1. Mevrouw _____ wonende te

2. Mijnheer _____ wonende te

3. Mijnheer _____ wonende te

4. Mijnheer _____ wonende te

5. Mevrouw _____ wonende te

- OORSPRONKELIJKE BURGERLIJKE PARTIJEN -

Hebbenden als raadsman:
Mr. Myrlam VAN BUGGENHOUT, met kantoor te 3110 ROTSELAAR,
Echostraat 8

6. Mevrouw _____ wonende te

7. Mijnheer _____ wonende te

- OORSPRONKELIJK BEKLAAGDEN -

Op 12 SEP 2012 ter griffie
van het Hof van Cassatie neergelegd
ontvangen.
(goedgekeurd de doorhaling van een woord)

Griffier

Tweede blad:
P.12.1249:N/ 8.

8. De GEWESTELIJK STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR van de afdeling
Ruimtelijke ordening, Huisvesting, Monumenten en Landschappen voor de
Provincie Vlaams-Brabant, met burelen te 3000 Leuven, Bijde Inkomstraat 103-
105

- OORSPRONKELIJK VRIJWILLIG TUSSENKOMENDE PARTIJ -

Hebbende als raadsman:

Mr. Philippe DECLERCQ, met kantoor te 3000 Leuven, J.P. Minckelersstraat
33

9. het OPENBAAR MINISTERIE

AAN DE HEREN EERSTE VOORZITTER EN VOORZITTER VAN HET HOF VAN CASSATIE,
AAN DE DAMES EN HEREN RAADSHEREN IN HET HOF VAN CASSATIE,

HOOGGEACHTE HEREN EN DAMES,

Elses tot cassatie heeft de eer een memorie in te dienen ter staving van het cassatieberoep dat zij heeft ingesteld tegen een arrest, dat op 04.06.2012 op tegenspraak tussen partijen werd uitgesproken door de 15^e kamer van het Hof van Beroep te BRUSSEL (rep.nr. 2011/A/80 – 2008 V 97 – nr. 209V03 van het parket-generaal – nr. 711/12 van het arrest)

I. DE FACTO :

De _____ is eigenares van de onroerende goederen gelegen
te _____, gekadasteerd _____ Ingevolge een
akte van aankoop op 6 november 1984.

Deze onroerende goederen bevatten het westerdorp _____ wat al tientallen jaren bestaat en
is opgebouwd uit standen van de wereldtentoonstelling van 1958.

Het westerdorp was reeds in de jaren '60 erg populair en is dat tot op heden gebleven, wat o.a.
blijkt uit de diverse petities waar het behoud van het westerdorp gevraagd wordt. Daarnaast mag
het belang van het westerdorp voor _____ maar ook voor de hele regio niet onderschat
worden: het westerdorp fungeerde al verschillende malen als achtergrond in diverse films – de
site werd onlangs nog gebruikt als achtergrond voor een Vlaamse film –, regelmatig worden er
aanvragen gedaan om feesten (bijv. trouwfeesten, familiedagen voor bedrijven,...) te organiseren
en verschillende scholen en culturele verenigingen organiseren er regelmatig kampen omdat ze
zich ter plaatse echt een beeld kunnen vormen van de manier waarop het er in the far west aan
toe ging.

De Gemeente _____ tracht een bestemming te geven aan de percelen waarop het westerdorp
ligt in het voorontwerp van Ruimtelijk Structuurplan, zodat de activiteiten verder kunnen behouden
blijven.

ondergeschikt vorderde zij een loutere schuldigverklaring uit te spreken, aangezien de redelijke termijn werd overschreden;

meer ondergeschikt vorderde zij de vast te stellen dat het gevorderde herstel kennelijk onredelijk is.

meest ondergeschikt bood zij aan de constructies aan te passen aan de constructies zoals deze bestonden voor 1962.

IV. BESPREKING VAN HET ARREST :

* De Correctionele Rechtbank te Leuven (17de kamer) stelde in haar vonnis d.d. 20 november 2001 deskundige aan ten einde de ouderdom van de gebouwen van te bepalen. Uit het deskundig verslag blijkt dat bepaalde gebouwen opgericht waren voor 22 april 1962, zijnde: de bank, sheriff-office, saloon, oude stalling (afdak) en ingevallen gebouwen « overland » en deel van oude bergplaats (later heropgericht als hotel);

De Correctionele Rechtbank te Leuven beval mijnheer en mevrouw In haar vonnis d.d. 29 april 2003 de houten constructies opgericht na 22 april 1962 volledig af te breken, zijnde: de kerk, de uitbreiding van het hotel, de stallen die zich rechts vooraan bevinden, de omheining aan de straatkant en de schuttingen voor de verplaatsbare caravans en de verwijdering van alle afbraakmaterialen van het terrein.

* Oorspronkelijke beklaagden tekenden op 13 mei 2003 hoger beroep aan tegen alle beschikkingen van het vonnis op strafrechtelijk gebied, gevolgd door hoger beroep van het openbaar ministerie op 14 mei 2003 tegen beklaagden.

Het Hof van Beroep te Brussel (15de kamer) wees op 28 oktober 2008 een verstekarrest waarin beslist werd dat alle constructies dienden afgebroken te worden.

Oorspronkelijke beklaagden tekenden daartegen verzet aan. Het Hof van Beroep te Brussel (15de kamer) handhaafde voornoemde beslissing bij arrest van 17 november 2009 en beval de afbraak van alle gebouwen.

* De tekehde derdenverzet (en verzet) aan tegen dat arrest, waardoor de zaak opnieuw ingeleid werd voor het Hof van Beroep te Brussel.

Naar aanleiding van de procedure in hoger beroep werd op 21.03.2012 een navolgend proces-verbaal van vaststelling 205300/12 opgesteld door en verbonden aan het Agentschap Inspectie RWO, om de actuele stand van zaken na te gaan. Daarbij werd vastgesteld dat er zelfs meer gebouwen afgebroken werden dan bevolen door het vonnis van de Correctionele Rechtbank te Leuven.

In het arrest van het Hof van Beroep te Brussel d.d. 04.06.2012 werd gesteld dat het derdenverzet van de ontvankelijk is, maar ongegrond behoudens de vaststelling dat de redelijke termijn wat de herstelvordering nopens de nog betrokken constructies betreft overschreden werd.

Het is tegen dit arrest (nr. ***) voortvloeiend uit het dardenverzet van de
dat eiseres cassatieberoep wenst aan te tekenen.

Eiseres komt tegen voormeld arrest dan ook op met de volgende middelen.:

III. CASSATIEMIDDELEN :

Geschonden wetsbepalingen:

- art. 149 van de Gecoördineerde Grondwet
- art. 159 van de Gecoördineerde Grondwet
- art. 190 van de Gecoördineerde Grondwet
- art. 4.2.14 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO)
- art. 6.1.41 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO)
- art. 10 Stedenbouwwet
- art. 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)
- art. 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Verdrag voor de Rechten van de Mens
- het algemeen beginsel van recht van verdediging
- het algemeen beginsel van gelijke behandeling
- het algemeen beginsel van objectiviteit

ENIG MIDDEL TOT CASSATIE

Eerste onderdeel

Schending van art. 149 en 159 van de Grondwet, art. 4.2.14 §1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en het algemeen rechtsbeginsel van de rechten van verdediging, objectiviteit en gelijke behandeling ;

doordat een strafrechter in het kader van een goede rechtsbedeling, als wettelijke waarborg tegen willekeur en als bewijs dat hij de hem voorgelegde middelen zorgvuldig heeft onderzocht en zijn uitspraak heeft beredeneerd en er een onweerlegbaar vermoeden van vergunning bestaat t.a.v. constructies die gebouwd werden vóór 22 april 1962;

terwijl het Hof van Beroep te Brussel in zijn arrest d.d. 04.06.2012 zonder enige argumentatie de motieven van het arrest van het Hof van Beroep te Brussel d.d. 17.11.2009 hanteert om te besluiten dat de gebouwen niet gebouwd werden voor de inwerkingtreding van de Stedenbouwwet op 22.04.1962, zonder in te gaan op het bewijs dat eiseres bijbrengt;

dat zelfs niet wordt geargumenteerd waarom niet wordt ingegaan om het door eiseres bijgebrachte bewijs;

dat het Hof van Beroep te Brussel voorbij gaat aan het bewijs dat eiseres levert, zonder enigszins te motiveren waarom en het Hof er dus zonder meer aanneemt dat de kwestieuze gebouwen niet meer dezelfde zijn als deze voor 1962;

dat nochtans uit het deskundig verslag van de heer

duidelijk blijkt dat bepaalde

gebouwen, zijnde de bank, sheriff-office, saloon, oude stalling (afdak) en Ingevallen gebouwen « overland » en deel van oude bergplaats (later heropgericht als hotel), opgericht werden voor 22 april, 1962, dat deze gebouwen immers deel uitmaakten van de wereldtentoonstelling Expo '58, dat de oprichter van de gebouwen, zijnde dhr. [naam] reeds daar gedomicilieerd was op 09.09.1954, zodat er dient aangenomen te worden dat hij daar sinds dan gebouwen aanwezig waren op die plaats, dat de eerste verkoopakte dateert van 7 april 1957 (verleden door Notaris te [naam]), dat diverse tijdschrift- en kranten artikelen, alsook diverse foto's dat bevestigen; dat eveneens uit het proces-verbaal van vaststelling d.d. 29.02.2000 van Gerechtsdeurwaarder Joseph Willems duidelijk blijkt dat de aanwezig zijnde instructies dezelfde zijn als de instructies op de foto's in tijdschriften die dateren van 15.01.1962 en 29.07.1961;

dat duidelijk is dat er geen enkele reden is om het bewijs dat eiseres levert in twijfel te trekken, wat des te meer geldt voor het deskundig verslag van de heer [naam] aangezien hij op dat moment de enige was die werkelijk ter plaatse de visu de ouderdom kwam vaststellen van de nog aanwezige gebouwen;

dat minstens dient gemotiveerd te worden waarom het Hof geen rekening houdt met het bewijs dat eiseres bijbrengt, waaronder in elk geval de vaststellingen van de deskundige;

dat door dit niet te doen de redenering van het Hof faalt naar recht en ingaat tegen art. 149 en 159 van de Grondwet, art. 4.2.14 §1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en het algemeen rechtsbeginsel van de rechten van verdediging, objectiviteit en gelijke behandeling;

Tweede onderdeel

Schending van art. 149, 159 en 190 van de Grondwet, art. 10 Stedenbouwwet en art. 4.2.14 §2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

doordat er een weerlegbaar vermoeden van vergunning bestaat t.a.v. constructies die gebouwd werden vanaf 22 april 1962 tot de eerste inwerkingtreding van het gewestplan waarbinnen zij gelegen zijn, waarbij voor de inwerkingtreding van een gewestplan een dubbele bekendmaking voorzien werd bij artikel 10 van de Stedenbouwwet: enerzijds bekendmaking in het Belgisch Staatsblad en de verplichte terinzagelegging van het gewestplan op het gemeentehuis van het betrokken gebied;

terwijl het Hof van Beroep te Brussel in zijn arrest d.d. 04.06.2012 slechts rekening houdt met de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad en abstractie maakt van de verplichte terinzagelegging van het gewestplan op het gemeentehuis van het betrokken gebied;

dat nochtans elk reglementair besluit, alsook het gewestplan, bekendgemaakt moet worden in de vormen door de wet bepaald om tegenstelbaar te zijn aan de burger, conform art. 190 van de Grondwet (RvSt 10 februari 1999, nr. 78.643, De Vogelàere). Voor de inwerkingtreding van een gewestplan betreft dat enerzijds de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad betreft en de verplichte terinzagelegging van het gewestplan op het gemeentehuis van het betrokken gebied, zoals voorzien bij artikel 10 van de Stedenbouwwet (RvSt 15 december 2002, nr. 113.715, Catala; RvSt 3 maart 1994, nr. 46.377, Lumen et Ego; RvSt 26 januari 1993, nr. 41.802, Gemeente Sint-Martens-Latem; RvSt 28 april 1988, nr. 29.941, Van Keerberghen; RvSt 16 juni 1981, nr. 21.269 Inzake Bourgeois)

dat echter niet voldaan werd aan deze dubbele bekendmaking, zodat het (weerlegbaar) vermoeden van vergunning geldt tot 23 maart 1994, minstens tot 23 februari 1994 (F. CHARLIER, "Onvermoede aspecten van het vermoeden van vergunning", T. Gem. 2011, afl. 2, (95) 97; W. MERTENS, "(Meer) rechtszekerheid met het vermoeden van vergunning", in X., Liber Amicorum Marc Boes, 2011, (149), 157.);

dat het Hof van Beroep te Brussel echter abstractie maakt van de verplichte terinzagelegging van het gewestplan op het gemeentehuis van het betrokken gebied en besluit dat de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad volstaat;

dat door dit te doen de redenering van het Hof faalt naar recht en ingaat tegen van art. 149, 159 en 190 van de Grondwet, art. 10 Stedenbouwwet en art. 4.2.14 §2 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO);

Derde onderdeel

Schending van art. 159 van de Grondwet en artikel 6 EVRM.

Doordat een vordering behandeld dient te worden binnen een redelijke termijn;

terwijl het Hof van Beroep te Brussel in zijn arrest d.d. 04.06.2012 bevestigt dat de redelijke termijn overschreden werd, maar toch de herstellvordering toekent en dus geen passend rechtsherstel aan eiseres toekent;

dat nochtans wanneer de rechter beslist een passend rechtsherstel toe te kennen omdat de redelijke termijn overschreden is, de rechter in feite en op grond van de concrete gegevens van de zaak oordeelt in welke mate en onder welke voorwaarden die vermindering kan worden toegekend, op voorwaarde dat die vermindering reëel en meetbaar is. (Cass. (2e k.) AR P.10.2020.N, 27 september 2011 (G.G.M.P.D.C., L.M.K.V. / R.T., Gewestelijk Stedenbouwkundig Inspecteur))

dat daarenboven het Hof Mensenrechten (2e afd.) nr. 21861/03, 27 november 2007 (Hamer / België) stelt dat de strafrechter die wegens overschrijding van de redelijke termijn een veroordeling bij eenvoudige schuldverklaring uitspreekt wegens de instandhouding van een niet-vergund gebouw, schendt art. 6.1 EVRM indien hij ook het herstel van de plaats in de vorige staat beveelt."

dat door dit niet te doen de redenering van het Hof faalt naar recht en ingaat tegen art. 159 van de Grondwet en artikel 6 EVRM;

Vierde onderdeel

Schending van art. 149 van de Grondwet, art. 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM en art. 6.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

Doordat de rechter dient na te gaan of het gevorderde herstel beantwoordt aan de vereiste van rechtmatig evenwicht tussen de goede ruimtelijke ordening en de eigendom van betrokkene, en de gevorderde herstelmaatregel niet kennelijk onredelijk is en dient af te wegen of geen andere herstelmaatregel noodzakelijk is, dit onder meer op grond van de aard van de overtreding, de omvang en de aantasting van de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor de ruimtelijke ordening ontstaat door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand tegenover de last die daaruit voor de overtreder voortvloeit.

terwijl het Hof van Beroep te Brussel in zijn arrest d.d. 04.06.2012 zonder meer beslist dat de gevorderde herstelmaatregel redelijk is, het voordeel van de ruimtelijke ordening groter is aan de last die eiseres daarvan ondervindt en een andere maatregel niet voldoet;

Achtste en laatste blad.
P.12.1249.N/

dat eiseres door de bevoelen afbraak van alle gebouwen op het domein nochtans haar volledige patrimonium -waarin al haar gelden geïnvesteerd werden- ziet verloren gaan, en veel schade dreigt te leiden door de verbeurde dwangsommen;
dat het Hof niet rechtsgeldig kan beslissen dat er sprake is van een rechtmatig evenwicht tussen de goede ruimtelijke ordening en de eigendom van eiseres, noch van een de kennelijke redelijkheid van de gevorderde herstelmaatregel, minstens werd dit niet voldoende gemotiveerd in zijn arrest;

dat door dit niet te doen de redenering van het Hof faalt naar recht en ingaat tegen art. 149 van de Grondwet, art. 1 Eerste Aanvullend Protocol EVRM en art. 8.1.41 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO).

****

op deze gronden en overwegingen moge het U, hooggeachte Dames en Heren, behagen het bestreden arrest te vernietigen, hiervan melding te maken op de kant van de vernietigde beslissing, de zaak en de partijen te verzenden naar een ander Hof van Beroep en uitspraak te doen over de kosten als naar recht;

Tremelo, 12 september 2012,

VOOR EISERES TOT CASSATIE
MET EERBIED
HAAR RAADSMAN

Cristina Radu Iocu

Christiaan GORIS

*Wesley van der Vliet
1050 Brussel*

Voor eensluidend afschrift,
De afgevaardigd griffier,

V.